

Središnji državni ured za upravu

IMENOVANJE OSOBE KOJA JE NAVRŠILA 65 GODINA ŽIVOTA NA RADNO MJESTO RUKOVODEĆEG DRŽAVNOG SLUŽBENIKA

- Na listu kandidata koji ispunjavaju formalne uvjete iz natječaja ne smije se uvrstiti kandidat kod kojeg su se stekli uvjeti za prestanak službe po sili zakona, između ostalog za slučaj iz čl. 137. st. 1. t. c) Zakona o državnim službenicima – kad je kandidat u prethodnoj kalendarskoj godini navršio 65 godina života i najmanje 20 godina mirovinskog staža.
- U čl. 137. st. 2. Zakona o državnim službenicima propisana je mogućnost da se iznimno od st. 1. t. c) toga članka, radi dovršenja poslova ili drugih opravdanih razloga, može donijeti rješenje o zadržavanju na radu državnog službenika, ali ne duže od dvije godine. Riječ je o iznimci (samo radi dovršenja poslova ili drugih opravdanih razloga) koja se odnosi na državne službenike, dakle osobe koje već jesu u državnoj službi, a ne odnosi se na osobe koje tek trebaju steći taj status, odnosno koje tek trebaju postati državni službenici.

S obzirom na to da prema čl. 22.a i 22.b Uredbe o raspisivanju i provedbi javnog natječaja i internog oglasa u državnoj službi (NN 8/06, 8/07 i 13/08) komisija za provedbu javnog natječaja za imenovanje rukovodećih državnih službenika utvrđuje listu kandidata koji ispunjavaju formalne uvjete iz natječaja te ih poziva na razgovor (intervju), a da u sastavu komisije mora biti predstavnik Središnjeg državnog ureda za upravu, odgovornost za zakonitost provedbe javnih natječaja jest i na tom uredu. Stoga su predstavnici Ureda u komisijama za provedbu javnih natječaja dužni voditi računa o zakonitosti postupanja komisije koje su član te upozoriti ostale članove komisije na propise koji se primjenjuju u postupku.

U provedbi javnih natječaja za imenovanje rukovodećih državnih službenika iz čl. 151. Zakona o državnim službenicima (NN 92/05, 107/07 i 27/08) pojavilo se nekoliko slučajeva kad su se na raspisani javni natječaj prijavili kandidati – dosadašnji državni dužnosnici (koji su na dan stupanja na dužnost Vlade nakon provedenih parlamentarnih izbora zatečeni na položajima državnih dužnosnika – sada radnim mjestima državnih službenika – te su sukladno čl. 151. st. 2. toga zakona nastavili obavljati dotadašnje poslove do donošenja rješenja o imenovanju na ta radna mjesta na temelju javnog natječaja) koji su u prethodnoj kalendarskoj godini navršili 65 godina života i najmanje 20 godina mirovinskog staža, dakle ispunili uvjete za prestanak državne službe po sili zakona (čl. 137. st. 1. t. c) Zakona o državnim službenicima), a predstavnik Ureda u komisiji za provedbu javnog natječaja nije reagirao na odgovarajući način.

Stoga je potrebno upozoriti predstavnike Ureda u komisijama za provedbu javnih natječaja da se na listu kandidata koji ispunjavaju formalne uvjete iz natječaja ne smije uvrstiti kandidat kod kojeg su se stekli uvjeti za prestanak službe po sili zakona, između ostalog za slučaj iz čl. 137. st. 1. t. c) Zakona o državnim službenicima – kad je kandidat u prethodnoj kalendarskoj godini navršio 65 godina života i najmanje 20 godina mirovinskog staža.

U čl. 137. st. 2. Zakona o državnim službenicima propisana je mogućnost da se iznimno od st. 1. t. c) toga članka, radi dovršenja poslova ili drugih opravdanih razloga, može donijeti rješenje o zadržavanju na radu državnog službenika, ali ne duže od dvije godine. Riječ je o iznimci (samo radi dovršenja poslova ili drugih opravdanih razloga) koja se odnosi na državne službenike, dakle osobe koje već jesu u državnoj službi, a ne odnosi se na osobe koje tek trebaju steći taj status, odnosno koje tek trebaju postati državni službenici.

U slučaju kad kandidat u tekućoj godini stječe navedene uvjete (kada dakle u toj godini formalno može biti odnosno postati državni službenik), predstavnik Ureda dužan je upozoriti ostale članove komisije o nesvrhsishodnosti predlaganja i izbora takvog kandidata, jer bi mu državna služba, ako bi bio imenovan, prestala po sili zakona posljednjeg dana iste godine. To treba konstatirati u zapisniku o radu komisije te na taj način upoznati o tome i čelnika tijela koje je raspisalo javni natječaj.

(Središnji državni ured za upravu, klasa 112-01/08-01/491, ur. broj 515-05/1-08-1 od 8. svibnja 2008.)

PRESTANAK SLUŽBE PO SILI ZAKONA PROČELNIKU UPRAVNOG TIJELA JEDINICE LOKALNE I PODRUČNE (REGIONALNE) SAMOUPRAVE

- Poglavarstvo će razriješiti pročelnika kojeg je imenovalo na temelju javnog natječaja ako nastanu takvi razlozi koji po posebnim propisima kojima se uređuju radni odnosi dovode do prestanka radnog odnosa, s tim da se na prava, obveze i odgovornosti kao i druga pitanja u svezi s radom pročelnika koja nisu uređena Zakonom o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi primjenjuju odredbe zakona kojima se uređuje radni odnos službenika i namještenika u tijelima jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave.
- Do donošenja zakona o lokalnim službenicima i namještenicima na djelatnike u upravnim odjelima i službama jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave na odgovarajući se način primjenjuju odredbe Zakona o državnim službenicima i namještenicima (NN 27/01).
- Prema članku 118. stavku 1. točki c) Zakona o državnim službenicima i namještenicima, službeniku prestaje državna služba po sili zakona kad navršši 65 godina života i najmanje 15 godina mirovinskog staža – posljednjeg dana godine u kojoj je navršio godine života, i tim zakonom nije predviđena mogućnost zadržavanja u službi tog službenika radi dovršenja započelih poslova ili drugih opravdanih razloga.

U vezi s vašim pitanjem može li pročelnik Gradskog ureda za strategijsko planiranje i razvoj Grada Zagreba, koji je u 2007. navršio 65 godina života, s obzirom na započete projekte ostati na dužnosti pročelnika do isteka mandata koji istječe u 2009., iznosimo sljedeće.

Prema odredbama čl. 14. st. 2. i 5. Zakona o Gradu Zagrebu (NN 62/01), pročelnike upravnih tijela koja obavljaju samo poslove iz samoupravnog djelokruga Grada Zagreba, na temelju javnog natječaja na vrijeme od četiri godine imenuje Gradsko poglavarstvo, osim pročelnika koji tu dužnost obavljaju kao članovi Gradskog poglavarstva sukladno čl. 11. st. 2. istoga zakona.

Sukladno čl. 16. Zakona o Gradu Zagrebu, na prava, obveze, odgovornosti i način utvrđivanja plaća službenika i namještenika zaposlenih u uprav-

nim tijelima Grada Zagreba primjenjuju se odredbe Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi (NN 33/01, 60/01 – vjerodostojno tumačenje i 129/05 – u daljnjem tekstu: ZLP(R)S).

Prema odredbama čl. 53.a st. 2. t. 2. ZLP(R)S-a, Poglavarstvo će razriješiti pročelnika kojeg je imenovalo na temelju javnog natječaja ako nastanu takvi razlozi koji po posebnim propisima kojima se uređuju radni odnosi dovode do prestanka radnog odnosa, s tim da se, sukladno čl. 53.a st. 4. istoga zakona, na prava, obveze i odgovornosti, kao i na druga pitanja u svezi s radom pročelnika koja nisu uređena tim zakonom, primjenjuju odredbe zakona kojima se uređuje radni odnos službenika i namještenika u tijelima jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave.

Sukladno čl. 96. ZLP(R)S-a, a u vezi s čl. 144. st. 3. Zakona o državnim službenicima (NN 92/05 i 107/07), do donošenja zakona o lokalnim službenicima i namještenicima na djelatnike u upravnim odjelima i službama jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave na odgovarajući se način primjenjuju odredbe Zakona o državnim službenicima i namještenicima (NN 27/01 – u daljnjem tekstu: ZDSN).

Prema čl. 118. st. 1. t. c) ZDSN-a, službeniku prestaje državna služba po sili zakona kad navrší 65 godina života i najmanje 15 godina mirovinskog staža – posljednjeg dana godine u kojoj je navršio godine života, i tim zakonom nije predviđena mogućnost zadržavanja u službi tog službenika radi dovršenja započetih poslova ili drugih opravdanih razloga.

Prema tome, pročelniku za kojeg pitate prestaje služba po sili zakona posljednjeg dana godine u kojoj je navršio 65 godina života te ga Poglavarstvo, sukladno čl. 53.a st. 2. t. 2. ZLP(R)S-a, treba razriješiti dužnosti pročelnika s tim danom.

(Središnji državni ured za upravu, klasa 112-01/07-01/1112, ur. broj 515-05/5-07-2 od 13. prosinca 2007.)

PRESTANAK SLUŽBE UGOVORNIM DIPLOMATIMA

- Iako se ugovorni diplomati, sukladno posebnom zakonu, primaju u službu i raspoređuju na radno mjesto na temelju ugovora o rasporedu na određeno vrijeme, a ne kao ostali državni službenici na temelju rješenja o prijmu u državnu službu i rješenja o rasporedu na radno mjesto, oni su nedvojbeno državni službenici, jer u diplomatskim misijama i konzularnim uredima obav-

ljaju poslove iz djelokruga Ministarstva vanjskih poslova i europskih integracija, dakle poslove iz djelokruga državnog tijela (čl. 3. st. 2. Zakona o državnim službenicima).

- Ministar vanjskih poslova može donijeti rješenje o povlačenju ugovornog diplomata iz diplomatske misije ili konzularnog ureda i prije isteka roka na koji je raspoređen i o njegovu rasporedu u Ministarstvo vanjskih poslova ili o prekidu službe.
- S obzirom na to da ni u Zakonu o državnim službenicima ni u Zakonu o vanjskim poslovima nije propisan način prestanka državne službe jednostranim raskidom ugovora (ako se izuzme slučaj otkaza državne službe iz čl. 136. Zakona o državnim službenicima – ako službenik nije zadovoljio na probnom radu ili ako službenik dade pisani otkaz), ugovornim diplomatima služba ne može prestati jednostranim raskidom ugovora od strane Ministarstva, uz otkazni rok, iako je to propisano ugovorom o rasporedu ugovornih diplomata.

U vezi s vašom molbom za mišljenje može li ugovornim diplomatima – koji se sukladno posebnom zakonu primaju u službu vanjskih poslova i raspoređuju u diplomatske misije ili konzularne urede, na temelju ugovoru o rasporedu na određeno vrijeme, bez natječaja – služba prestati jednostranim raskidom ugovora od strane Ministarstva vanjskih poslova i europskih integracija, uz otkazni rok od 30 dana, kako je predviđeno tim ugovorom, iznosimo sljedeće.

S obzirom na to da su posebnosti položaja ugovornih diplomata uređene Zakonom o vanjskim poslovima (NN 48/96), koji se odnosi na upravno područje iz djelokruga Ministarstva vanjskih poslova i europskih integracija, za ovo pitanje nadležno je to ministarstvo.

Pri rješavanju spornog pitanja – što poduzeti kad se u provedbi unutarnjeg nadzora nad radom diplomatske misije ili konzularnog ureda utvrde teže nepravilnosti u radu ugovornih diplomata kojih bi ostanak u službi poremetio odnosno onemogućio daljnje funkcioniranje diplomatske misije ili konzularnog ureda – treba voditi računa o sljedećem.

Iako se ugovorni diplomati, sukladno posebnom zakonu, primaju u službu i raspoređuju na radno mjesto na temelju ugovora o rasporedu na određeno vrijeme, a ne kao ostali državni službenici na temelju rješenja o prijmu u državnu službu i rješenja o rasporedu na radno mjesto, oni su nedvojbeno državni službenici, jer u diplomatskim misijama i konzularnim uredima obavljaju poslove iz djelokruga Ministarstva vanjskih poslova i europskih

integracija, dakle poslove iz djelokruga državnog tijela (čl. 3. st. 2. Zakona o državnim službenicima). Stoga se na prava, obveze i odgovornosti ugovornih diplomata primjenjuju odredbe Zakona o državnim službenicima, ako određena pitanja nisu drukčije propisana posebnim zakonom.

U čl. 36. Zakona o vanjskim poslovima propisan je poseban način prijma ugovornih diplomata u državnu službu i njihova rasporeda na radno mjesto – na osnovi ugovora o rasporedu na određeno vrijeme. Ugovorom o rasporedu utvrđuje se: diplomatsko ili konzularno zvanje, plaća i drugi dodaci, trajanje službe te ostala prava i obveze tijekom obavljanja službe, koji su propisani propisima o državnim službenicima i namještenicima, ako ovim zakonom nije drukčije propisano.

U čl. 36. st. 5. i 6. istoga zakona propisano je da ministar vanjskih poslova može donijeti rješenje o povlačenju ugovornog diplomata iz diplomatske misije ili konzularnog ureda i prije isteka roka na koji je raspoređen i o njegovu rasporedu u Ministarstvo vanjskih poslova ili o prekidu službe. To rješenje ministra vanjskih poslova je konačno.

Sukladno čl. 58. Zakona o vanjskim poslovima, državnom službeniku služba prestaje u skladu s odredbama propisa o državnim službenicima i namještenicima i ovoga zakona.

S obzirom na to da su ugovorni diplomati u državnoj službi na određeno vrijeme (i njihovo trajanje službe utvrđeno je ugovorom o rasporedu na određeno vrijeme), služba im, sukladno čl. 134. Zakona o državnim službenicima, prestaje istekom roka ako ne prestane prije na drugi način propisan zakonom.

Sukladno čl. 59. Zakona o vanjskim poslovima, ugovornom diplomatu služba prestaje protekom ugovorenog roka, a prije protoka tog roka:

1. opozivom od predsjednika Republike,
2. ako mu je pravomoćnom odlukom zbog povrede službene dužnosti izrečena mjera udaljenja iz službe vanjskih poslova,
3. rješenjem ministra vanjskih poslova,
4. ako je jedanput ocijenjen ocjenom »ne zadovoljava«,
5. sporazumom.

S obzirom na to da prema čl. 58. Zakona o vanjskim poslovima državnom službeniku u Ministarstvu vanjskih poslova i europskih integracija služba prestaje u skladu s odredbama propisa o državnim službenicima i namještenicima i odredbama toga zakona, a ni u Zakonu o državnim službenicima ni u Zakonu o vanjskim poslovima nije propisan način prestanka državne

službe jednostranim raskidom ugovora (ako se izuzme slučaj otkaza državne službe iz čl. 136. Zakona o državnim službenicima – ako službenik nije zadovoljio na probnom radu ili ako službenik dade pisani otkaz), ugovornim diplomatima služba ne može prestati jednostranim raskidom ugovora od strane Ministarstva, uz otkazni rok, iako je to propisano ugovorom o rasporedu ugovornih diplomata.

Mislimo da u konkretnom slučaju – kad se u provedbi unutarnjeg nadzora nad radom diplomatske misije ili konzularnog ureda utvrde teže nepravilnosti u radu ugovornih diplomata kojih bi ostanak u službi poremetio odnosno onemogućio daljnje funkcioniranje diplomatske misije ili konzularnog ureda – valja primijeniti odredbe čl. 36. st. 5. i čl. 59. st. 1. t. 3. Zakona o vanjskim poslovima.

(Središnji državni ured za upravu, klasa 112-01/08-01/255, ur. broj 515-05/1-08-2 od 13. ožujka 2008.)

STATUS NASTAVNIKA U OSNOVNIM I SREDNJIM ŠKOLAMA

- Odredbe ZDS-a primjenjuju se na državne službenike u tijelima državne uprave, pravosudnim tijelima, kaznenim tijelima, stručnoj službi Hrvatskoga sabora, Ureda predsjednika Republike Hrvatske, stručnoj službi i uredima Vlade Republike Hrvatske, stručnoj službi Ustavnog suda Republike Hrvatske, stručnoj službi pučkog pravobranitelja, stručnoj službi pravobranitelja za djecu, stručnoj službi pravobranitelja za ravnopravnost spolova, Državnom uredu za reviziju i u drugim tijelima koja se osnivaju za obavljanje državne službe.
- S obzirom na to da su srednje i osnovne škole ustanove, dakle pravne osobe, i ne mogu se podvesti pod državna tijela iz čl. 2. ZDS-a, razvidno je da se stoga ni zaposleni u školama ne mogu smatrati državnim službenicima iz čl. 3. ZDS-a.
- Iz odredbi Zakona o osnovnom školstvu i Zakona o srednjem školstvu razvidno je da su škole javne službe u smislu čl. 2. Zakona o plaćama u javnim službama, a nastavnici osnovnih i srednjih škola službenici u javnim službama kojih se plaće i druga materijalna prava osiguravaju u državnom proračunu, a koeficijenti složenosti poslova radnih mjesta utvrđuju u skladu

s odredbama Zakona o plaćama u javnim službama i Uredbe o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u javnim službama.

U vezi s vašim pitanjem imaju li nastavnici osnovnih i srednjih škola status državnih službenika s obzirom na to da bi oni u projektu Agencije za obrazovanje odraslih *CARDS 2004 Obrazovanje odraslih*, imali status kratkoročnih stručnjaka (*short-term experts*), ali sukladno pravilima Europske komisije kao kratkoročni stručnjaci na projektima Europske unije ne mogu biti zaposleni državni službenici kako bi se izbjeglo tzv. dvostruko financiranje, iznosimo sljedeće.

Sukladno čl. 1. Zakona o državnim službenicima (NN 92/05 i 107/07 – u daljnjem tekstu: ZDS), tim zakonom uređuju se, između ostalog, ravnopravni odnos između državnih službenika i države kao poslodavca, kao i druga pitanja od značenja za ostvarivanje prava i obveza državnih službenika. Prema čl. 2. ZDS-a, odredbe ZDS-a primjenjuju se na državne službenike u tijelima državne uprave, pravosudnim tijelima, kaznenim tijelima, stručnoj službi Hrvatskoga sabora, Ureda predsjednika Republike Hrvatske, stručnoj službi i uredima Vlade Republike Hrvatske, stručnoj službi Ustavnog suda Republike Hrvatske, stručnoj službi pučkog pravobranitelja, stručnoj službi pravobranitelja za djecu, stručnoj službi pravobranitelja za ravnopravnost spolova, Državnom uredu za reviziju i u drugim tijelima koja se osnivaju za obavljanje državne službe.

Iz navedenih članaka ZDS-a razvidno je da su predmet i primjena ZDS-a ograničeni isključivo na statusna pitanja državnih službenika te njihova prava i obveze unutar državne službe, odnosno državnih tijela u kojima su zaposleni.

Sukladno čl. 14. Zakona o osnovnom školstvu (NN 59/90, 26/93, 27/93, 7/96, 59/01, 114/01, 69/03 – pročišćeni tekst i 76/05), osnovna škola je javna ustanova koja se ne može osnovati radi stjecanja dobiti, a osnivač može biti Republika Hrvatska, jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te druga pravna ili fizička osoba.

Prema odredbi čl. 12. st. 2. al. 1. tog zakona, sredstva za plaće zaposlenika osnovne škole koje je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave osiguravaju se u državnom proračunu.

Sukladno čl. 25. st. 1. al. 1.–3. Zakona o srednjem školstvu (NN 11/92, 26/93, 27/93, 69/03 – pročišćeni tekst, 50/95, 59/01, 114/01 i 81/05), srednja škola je javna ustanova koju može osnovati Republika Hrvatska, jedinica područne (regionalne) samouprave te domaća i strana fizička ili pravna

osoba, ako je osigurala sredstva u iznosu koji je potreban za rad te vrste škole.

Prema odredbi čl. 87. st. 1. Zakona o srednjem školstvu, sredstva za financiranje javnih potreba u srednjem školstvu osiguravaju se državnim proračunom i proračunom županije odnosno Grada Zagreba, a prema st. 2. al. 1. i 2. istoga članka, u državnom proračunu osiguravaju se sredstva, između ostalog, za plaće zaposlenika za ostvarivanje redovitoga nastavnog programa srednje škole te naknade zaposlenika srednje škole utvrđene kolektivnim ugovorom.

S obzirom na to da su srednje i osnovne škole ustanove, dakle pravne osobe, i ne mogu se podvesti pod državna tijela iz čl. 2. ZDS-a, razvidno je da se stoga ni zaposleni u školama ne mogu smatrati državnim službenicima iz čl. 3. ZDS-a.

Prema čl. 1. Zakona o plaćama u javnim službama (NN 27/01 – u daljnjem tekstu: ZPJS), tim zakonom utvrđuju se načela za određivanje plaća službenika i namještenika u javnim službama, a sukladno čl. 2. ZPJS-a, javne službe jesu: javne ustanove i druge pravne osobe kojima se sredstva za plaće osiguravaju u državnom proračunu, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Hrvatski zavod za zapošljavanje, Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje i javne ustanove kojima se sredstva za plaće osiguravaju iz sredstava Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje.

Sukladno čl. 6. st. 2. i čl. 7. st. 1. ZPJS-a, Vlada Republike Hrvatske odredila je jedinstvene i posebne nazive radnih mjesta i stručne uvjete za raspored na ta radna mjesta te vrijednosti koeficijentata radnih mjesta službenika i namještenika u javnim službama Uredbom o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u javnim službama (NN 38/01, 112/01, 62/02, 156/02, 162/03, 82/05, 133/05, 30/06, 118/06, 22/07, 112/07 i 127/07 – u daljnjem tekstu: Uredba).

Stoga je iz navedenih odredbi Zakona o osnovnom školstvu i Zakona o srednjem školstvu razvidno da su škole javne službe u smislu čl. 2. ZPJS-a, a nastavnici osnovnih i srednjih škola službenici u javnim službama kojih se plaće i druga materijalna prava osiguravaju u državnom proračunu, a koeficijenti složenosti poslova radnih mjesta utvrđuju u skladu s odredbama ZPJS- a i Uredbe.

Sukladno čl. 79. st. 1. Zakona o srednjem školstvu te čl. 76. st. 1. Zakona o osnovnom školstvu, nastavnici zasnivaju radni odnos ugovorom o radu, pa se stoga radnopravni odnos nastavnika regulira odredbama općih propisa o radu, odnosno odredbama Zakona o radu (NN 38/95, 54/95 – isp., 65/95 – isp., 17/01, 82/01, 11/03, 142/03 – isp., 30/04 i 137/04 – pročišćeni tekst).

Iz svega navedenog razvidno je da se odredbe ZDS-a ne primjenjuju na prava i obveze nastavnika osnovnih i srednjih škola, jer oni nisu državni službenici, nego službenici u javnim službama.

(Središnji državni ured za upravu, klasa 112-01/08-01/0084, ur. broj 515-05/4-08-2 od 14. veljače 2008.)

KOEFICIJENT RADNOG MJESTA NEZDRAVSTVENOG DJELATNIKA SA STRUČNIM MAGISTERIJEM

- Pravo na koeficijent složenosti poslova 1,56 ostvaruju nezdravstveni djelatnici koji sudjeluje u procesu dijagnostike i liječenja, a imaju znanstveni magisterij (mr. sc.).
- S obzirom na to da se plaće djelatnika opće bolnice osiguravaju iz državnog proračuna, prilikom utvrđivanja plaća djelatnika opće bolnice treba primijeniti odredbe Zakona o plaćama u javnim službama (NN 27/01) i, u skladu s čl. 6. st. 2. tog zakona, odredbe Uredbe o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u javnim službama, što znači da se pitanje plaća djelatnika ne može regulirati pravilnikom o radu ili pravilnikom o unutarnjem redu odnosno nekim drugim aktom Opće bolnice, pa se tako ni stručni magisterij ne može pravilnikom izjednačiti sa znanstvenim magisterijem (mr. sc.).

U vezi s vašim pitanjem ostvaruju li zdravstveni suradnici koji imaju stručni magisterij (magistar specijalist kliničke psihologije) odnosno nezdravstveni radnici koji sudjeluju u procesu dijagnostike, a posjeduju navedeni stručni magisterij, pravo na plaću prema koeficijentu složenosti poslova 1,56 ili 1,49, iznosimo sljedeće.

Čl. 3. st. 1. podst. c) Radna mjesta I. vrste t. 6. podt. b) i c) Uredbe o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u javnim službama (NN 38/01, 112/01, 62/02, 156/02, 162/03, 82/05, 133/05, 30/06, 118/06, 22/07, 112/07 i 127/07 – u daljnjem tekstu: Uredba) utvrđeni su posebni nazivi radnih mjesta s pripadajućim koeficijentima složenosti poslova, i to VSS nezdravstveni djelatnik mr. sc. koji sudjeluje u procesu dijagnostike i liječenja s pripadajućim koeficijentom 1,56 i VSS nezdravstveni djelatnik koji sudjeluje u procesu dijagnostike i liječenja s pripadajućim koeficijentom 1,49.

Dakle, pravo na koeficijent složenosti poslova 1,56 ostvaruju nezdravstveni djelatnici koji sudjeluju u procesu dijagnostike i liječenja, a imaju znanstveni magisterij (mr. sc.).

Iz vašeg dopisa kao i iz priložene dokumentacije razvidno je da D.T.P. (osoba za koju niste sigurni koji joj koeficijent pripada) ima diplomu završenog poslijediplomskog stručnog studija, odnosno specijalizaciju iz kliničke psihologije Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, te stručni naziv magistar specijalist kliničke psihologije.

S obzirom na to da je iz navedenog razvidno da D.T.P. ima stručni, a ne znanstveni magisterij, pa stoga nema akademski naziv mr. sc., on ne ostvaruje pravo na koeficijent 1,56, nego u skladu s čl. 3. st. 1. podst. c) Radna mjesta I. vrste t. 6. podt. c) Uredbe, ostvaruje pravo na koeficijent složenosti poslova 1,49 za nezdravstvene djelatnike koji sudjeluje u procesu dijagnostike i liječenja, pa su stoga irelevantni vaši navodi da stručni magisterij iz kliničke psihologije traje četiri semestra kao i znanstveni magisterij te se po njegovu završetku osobi omogućuje upis doktorskog studija jednako kao i nakon završenog znanstvenog magisterija.

Suprotno mišljenju Hrvatske psihološke komore, broj 03-680/2-04-07 od 12. travnja 2007., u konkretnom slučaju ne mogu se primijeniti odredbe čl. 12. Zakona o radu (NN 38/95, 54/95 – isp., 65/95 – isp., 17/01, 82/01, 11/03, 142/03 – isp., 30/04 i 137/04 – pročišćeni tekst) o primjeni za radnika najpovoljnijeg prava, pa u konkretnom slučaju poslodavac ne može pravilnikom o radu utvrditi za radnike povoljnije uvjete od onih propisanih zakonom ili kolektivnim ugovorom, odnosno izjednačiti stručni magisterij sa znanstvenim magisterijem.

Naime, s obzirom na to da se plaće djelatnika Opće bolnice u V. osiguravaju iz državnog proračuna, pri utvrđivanju plaća djelatnika Opće bolnice obvezni ste primijeniti odredbe Zakona o plaćama u javnim službama (NN 27/01) i, u skladu s čl. 6. st. 2. tog zakona, odredbe Uredbe o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u javnim službama, što znači da se pitanje plaća djelatnika ne može regulirati pravilnikom o radu ili pravilnikom o unutarnjem redu odnosno nekim drugim aktom Opće bolnice u V., pa se tako ni stručni magisterij ne može pravilnikom izjednačiti sa znanstvenim magisterijem (mr. sc.).

(Središnji državni ured za upravu, klasa 120-01/07-01/0054, ur. broj 515-05/4-08-2 od 1. veljače 2008.)

PRESTANAK DRŽAVNE SLUŽBE PO SILI ZAKONA

- Prema čl. 137. st. 1. t. e) ZDS-a, kao uvjet za prestanak državne službe po sili zakona predviđena je osuda za kazneno djelo navedeno u čl. 49. st. 1. t. a) ZDS-a, za koje je propisana kazna od najmanje dvije godine zatvora prema domaćem ili međunarodnom pravu.
- Ako je službenik osuđen na četiri mjeseca zatvora, uvjetno na dvije godine, za kazneno djelo protiv slobode i prava čovjeka i građanina, za koje je propisana kazna od najmanje tri mjeseca zatvora, službeniku ne može prestati državna služba po sili zakona, jer nije ispunjen uvjet iz čl. 137. st. 1. t. e) ZDS-a.

U vezi s vašim pitanjem može li službeniku koji je pravomoćno osuđen na kaznu zatvora u trajanju četiri mjeseca, a na temelju čl. 67. Kaznenog zakona uvjetno na dvije godine, zbog počinjenog kaznenog djela protiv slobode i prava čovjeka i građanina navedenog u čl. 130. st. 3. Kaznenog zakona, a u vezi sa st. 1. istoga članka, prestati služba po sili zakona sukladno odredbama čl. 137. st. 1. t. e) Zakona o državnim službenicima, iznosimo sljedeće.

Prema čl. 137. st. 1. t. e) Zakona o državnim službenicima (NN 92/05 i 107/07 – u daljnjem tekstu: ZDS), državnom službeniku prestaje državna služba po sili zakona kad je osuđen za kazneno djelo iz čl. 49. st. 1. t. a) toga zakona – danom pravomoćnosti presude.

Sukladno čl. 49. st. 1. t. a) ZDS-a, u državnu službu ne mogu biti primljene osobe protiv kojih se vodi kazneni postupak ili koje su osuđene za kaznena djela za koje je propisana kazna od najmanje dvije godine zatvora prema domaćem ili međunarodnom pravu za kaznena djela protiv života i tijela, čovječnosti, morala, javnog ili privatnog vlasništva, javne uprave i javnog interesa ili zbog pronevjere u javnom sektoru, osim ako je nastupila rehabilitacija prema posebnom zakonu.

Prema čl. 130. st. 1. i 3. Kaznenog zakona (NN 110/97, 27/98, 50/00 – USRH, 129/00, 51/01, 111/03, 190/03 – USRH, 105/04, 71/06 i 110/07), tko neovlašteno otvori tuđe pismo ili brzojav ili kakvo drugo zatvoreno pismo ili pošiljku, ili na drugi način povrijedi njihovu tajnost, ili neovlašteno zadrži, prikrije, uništi ili drugome preda tuđe pismo, brzojav ili zatvoreno pismo ili pošiljku, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do šest mjeseci, a ako navedeno kazneno djelo počini službena osoba u obavljanju službe ili javne ovlasti, kaznit će se kaznom zatvora od tri mjeseca do tri godine.

Uzevši u obzir da je prema čl. 137. st. 1. t. e) ZDS-a kao uvjet za prestanak državne službe po sili zakona predviđena osuda za kazneno djelo navedeno u čl. 49. st. 1. t. a) ZDS-a, za koje je propisana kazna od najmanje dvije godine zatvora prema domaćem ili međunarodnom pravu, te da je službenik naveden u vašem aktu osuđen na četiri mjeseca zatvora, uvjetno na dvije godine, za kazneno djelo protiv slobode i prava čovjeka i građanina, za koje je propisana kazna od najmanje tri mjeseca zatvora, mislimo da tom službeniku ne može prestati državna služba po sili zakona, jer nije ispunjen uvjet iz čl. 137. st. 1. t. e) ZDS-a.

(Središnji državni ured za upravu, klasa 112-01/07-01/1172, ur.broj 515-05/5-08-2 od 15. siječnja 2008.)

*Priredila Sanda Pipunić**

* Sanda Pipunić, načelnica odjela za pravna pitanja službeničkog sustava Središnjeg državnog ureda za upravu (head of the Department for legal issues of civil service system, Central State Office for Administration of the Republic of Croatia)